

UCHWAŁA

w sprawie programu OPZZ na lata 1998-2002

IV Kongres przyjmuje Program OPZZ, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Warszawa, 31 maja 1998 r.

PROGRAM OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH NA LATA 1998-2002

WSTĘP

I. SPRAWY ORGANIZACYJNE

II. POLITYKA SPOŁECZNA

III. PROBLEMY EKONOMICZNEGO ROZWOJU POLSKI

IV. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

ZAKOŃCZENIE

IV Kongres OPZZ odbywa się prawie 14 lat po powołaniu, na Zgromadzeniu w Bytomiu, ogólnopolskiego przedstawicielstwa ludzi pracy. Jako lewicowa konfederacja polskich związków zawodowych staliśmy się jedną z najtrwalszych instytucji społecznych, której nie zdołały zmieść liczne przeciwności, jakie przeżyaliśmy w ostatnim 10-leciu. W tym czasie efektywnie uczestniczyliśmy w kolejnych etapach reform ekonomicznych lat osiemdziesiątych. Spieraliśmy się z liberałami rządzącymi Polską w pierwszej połowie lat 90-ych, a następnie - jako członek Sojuszu Lewicy Demokratycznej - ponosiliśmy współodpowiedzialność za politykę społeczno-gospodarczą lat 1993-1997. Było to bardzo trudne i niewdzięczne zadanie, realizowane w warunkach panującego wśród kręgów rządzących prymatu polityki gospodarczej nad problematyką socjalną. Mimo tego na forum parlamentarnym i pozaparlamentarnym niezłomnie broniliśmy interesów pracowniczych, zwłaszcza rodzin o niskich dochodach i tych, których dotknął dramat niezawinionej biedy, bezrobocia czy braku dachu nad głową.

Demagogia wyborcza ugrupowań prawicowych w połączeniu z niezadowoleniem części społeczeństwa z efektów przemian społeczno-gospodarczych doprowadziła do niekorzystnego dla nas wyniku wyborów parlamentarnych. Dlatego też przez najbliższe lata działać będziemy w opozycji wobec solidarnościowo-liberalnej większości parlamentarnej i jej rządu. Czeka nas również wiele batalii politycznych wyznaczonych terminami wyborów samorządowych, prezydenckich, parlamentarnych i - być może - referendum w sprawie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Będziemy działać w warunkach coraz szybciej postępującej globalizacji polskiej gospodarki w wyniku otwierania się jej na światowe rynki oraz integracji Polski z Unią Europejską. Postawi to przed naszym ruchem związkowym nowe problemy związane m.in. z zagrożeniami, jakie staną przed naszą gospodarką.

OPZZ zajmować się będzie sprawami wspólnymi, wychodzącymi poza obszar działania branżowych struktur związkowych. Za takie sprawy uważamy:

- a. ustawodawstwo, ze szczególnym uwzględnieniem prawa pracy,
- b. politykę społeczną, w tym szczególnie:

*

rozwiązania systemowe mające wpływ na poziom życia społeczeństwa,

*

poziom minimum socjalnego, najniższe wynagrodzenie i dochody gwarantowane w gospodarstwie domowym,

*

politykę zatrudnienia i aktywnego zwalczania bezrobocia,

*

system ubezpieczeń społecznych,

*

zasiłki rodzinne i inne elementy systemu zabezpieczenia społecznego,

*

naukę i oświatę,

*

kulturę,

*

ochronę zdrowia,

*

politykę mieszkaniową,

*

problematykę emerytów i rencistów oraz osób niepełnosprawnych,

*

wypoczynek i rekreację,

c.

politykę gospodarczą,

d.

bezpieczeństwo człowieka w środowisku pracy i humanizację pracy,

e.

zawieranie umów społecznych i innych umów ponadbranżowych,

f.

międzyzwiązkową działalność koordynacyjną, w tym:

*

szkolenia działaczy związkowych,

*

działalność informacyjną, wydawniczą i propagandową,

*

akcje solidarnościowe,

*

desygnowanie działaczy związkowych do organów doradczych i opiniodawczych,

*

współpracę międzynarodową,

g.

zawieranie porozumień i sojuszy z organizacjami związkowymi spoza OPZZ jako zapoczątkowanie procesu integracji lewicowych związków zawodowych.

Jako największa centrala związkowa chcemy bezpośrednio wpływać na proces stanowienia prawa, ponieważ ustrojowa transformacja społeczno-gospodarcza wiąże się przede wszystkim ze zmianami prawnymi. Chodzi o to, by były one zgodne z zasadami sprawiedliwości społecznej i chroniły interesy ludzi pracy i ich rodzin. Będziemy również walczyć o konsekwentne wdrażanie, korzystnych dla pracowników,

międzynarodowych unormowań prawnych i socjalnych, w szczególności wynikających z konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy i Europejskiej Karty Socjalnej.

Będziemy dążyć do wypracowania i podpisania z rządem nowej umowy społecznej - Paktu na Rzecz Polskiej Rodziny, służącej poprawie poziomu życia polskich rodzin oraz zabezpieczającej pokój społeczny w warunkach permanentnie dokonującej się transformacji ustrojowej.

Dążyć będziemy do urzeczywistnienia społecznej gospodarki rynkowej, która dobrobyt społeczeństwa uznaje za podstawowy cel działalności gospodarczej, zapewnia bezpieczeństwo socjalne i trwałość zatrudnienia oraz tworzy warunki do udziału pracowników w zarządzaniu i własności.

Aktywnie uczestniczyć będziemy w pracach nad reformą systemu zabezpieczenia społecznego (w tym ubezpieczeń społecznych i ochrony zdrowia) oraz oświaty. W pracach tych kierować się będziemy zasadą, że dotychczasowe osiągnięcia socjalne ludzi pracy nie mogą zostać zaprzepaszczone.

Będziemy usilnie wspierać taką politykę państwa, w której pojęcie "sprawiedliwość społeczna" będzie oznaczać równe szanse jednostek, jak i grup społecznych w dostępie zarówno do miejsc pracy, jak i do oświaty, nauki, kultury i wypoczynku.

Za swój podstawowy obowiązek niezmiennie uważamy obronę interesów ludzi pracy. Dla osiągnięcia tego celu wykorzystywać będziemy reprezentantów związkowych w parlamencie, a także właściwe związkom zawodowym formy i metody walki ze strajkiem włącznie.

Jeżeli chcemy przejść zwycięsko ten okres, to wszystkie nasze struktury związkowe muszą być na tyle silne i sprawne organizacyjnie, aby skutecznie stanąć w obronie interesów ludzi pracy. Tylko konsekwencja i upór w realizacji tego programu zdecydują o naszej pozycji w państwie i poparciu społecznym, tak potrzebnym dla skutecznej obrony i poprawy poziomu życia naszych członków oraz ich rodzin.

I. SPRAWY ORGANIZACYJNE

Przemiany społeczno-gospodarcze w naszym kraju, nowe wyzwania cywilizacyjne oraz reforma administracyjna kraju sprawiają, że wiele uwagi musimy poświęcić wypracowaniu nowej struktury organizacyjnej oraz poszukiwaniu lepszych, bardziej skutecznych metod działania w najbliższych czterech latach. Przyjętego programu, a przede wszystkim założonych celów, nie da się osiągnąć w oparciu o dotychczasowe struktury oraz metody i środki działania. Dlatego też związki zawodowe skupione w OPZZ muszą wypracować bardziej radykalne metody działania umożliwiające większy wpływ na decyzje Sejmu, rządu, poszczególnych ministerstw oraz pracodawców. Ustawa o związkach zawodowych stwarza możliwość organizowania się w jednolite, ogólnokrajowe związki i jak się wydaje możliwość ta nie została w pełni wykorzystana. Najważniejszym ogniwem naszego ruchu związkowego jest i pozostanie związek zawodowy w zakładzie pracy. Dlatego wszystkie ponadzakładowe struktury powinny wypełniać wobec niego rolę służebną. Za bardzo ważne zadanie uważamy inspirowanie i wspieranie tworzenia nowych struktur związkowych, zwłaszcza w sektorze prywatnym. Należy inicjować powstawanie międzyzakładowych struktur związkowych dla pracowników zakładów pracy, w których ze względu na małą liczbę pracowników nie mogą powstać związki zawodowe. Dalszego doskonalenia wymaga system współdziałania pomiędzy ogniwami ruchu związkowego i sprzyjanie inicjatywom integracyjnym. Musi to być proces naturalny, uwzględniający dotychczasowe doświadczenia. Przemiany społeczno-polityczne i gospodarcze w Polsce, decentralizacja władzy oraz nowy podział administracyjny kraju powodują, że związki zawodowe skupione w OPZZ postanawiają :

1. Pogłębić integrację związkową. W tym celu przyjmujemy nową strukturę branżową Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych:

a. przemysł surowcowo-energetyczny,

b. przemysł wytwórczy,

c.

edukacja, nauka i kultura,

d.
ochrona zdrowia i ubezpieczenia społeczne,

e.
rolnictwo i gospodarka żywnościowa,

f.
budownictwo, leśnictwo, przemysł drzewny, ochrona środowiska i gospodarka wodna,

g.
gospodarka komunalna,

h.
spółdzielczość,

i.
handel i usługi,

j.
transport i gospodarka morska,

k.
kolejnictwo,

l.
łączność.

2.
Dopasować strukturę organizacyjną do nowego podziału administracyjnego kraju. Już teraz powinniśmy zawierać lokalne porozumienia związków w miastach i gminach, aby zmusić administrację i samorządy do konsultowania ze związkami zawodowymi swoich decyzji.

3.
Szerzej korzystać w pracy, na wszystkich szczeblach ruchu związkowego, z ekspertów i doradców. Nasze działania muszą być bardziej profesjonalne, a tym samym konsekwentne i skuteczne.

4.
Większą uwagę zwrócić na szkolenie działaczy związkowych. Bez dobrze przygotowanych działaczy, szczególnie w zakładach pracy, nie będzie można właściwie realizować większości zadań jakie przed nami stoją.

5.
Usprawnić obieg informacji wewnątrzwiązkowej. Dla lepszej pracy potrzebna jest sprawna informacja i wymiana doświadczeń między związkowcami. Należy dążyć do stworzenia ogólnopolskiego organu prasowego.

II. POLITYKA SPOŁECZNA

OPZZ będzie inicjowało ustawodawstwo zmuszające rząd do zapewnienia równego startu życiowego Polakom poprzez interwencjonizm państwowy i przyznanie wydatkom socjalnym równej roli z wydatkami na rozwój gospodarczy. Zmierzać będziemy do zmniejszenia strefy biedy i niedostatku, likwidacji barier w dostępie do mieszkania, ochrony zdrowia, edukacji, kultury i opieki społecznej, a przede wszystkim zapewnienia prawa do pracy. Mając na uwadze główny cel naszego działania - obronę interesów członków naszych związków w imię sprawiedliwości społecznej - OPZZ będzie wpływało na kształt polityki społecznej, w tym szczególnie na:

1.
Politykę zatrudnienia i aktywnego zwalczania bezrobocia. Będziemy domagać się odpowiedniej polityki podatkowej i kredytowej gwarantującej tworzenie nowych miejsc pracy, elastycznej polityki edukacyjnej umożliwiającej dostosowanie kwalifikacji do zmieniających się potrzeb rynku pracy, polityki mieszkaniowej umożliwiającej przemieszczanie ludzi, zróżnicowanej polityki regionalnej zwalczającej bezrobocie oraz umożliwiającej wielofunkcyjny rozwój wsi, a także skracanie czasu pracy.

2.

System wynagrodzeń i stosunki pracy. Opowiadamy się za negocjacyjnym kształtowaniem systemu płac i warunków pracy między pracodawcami i pracownikami w drodze zawierania zakładowych i ponadzakładowych układów zbiorowych pracy, przy zachowaniu standardów ustawowo gwarantowanych przez państwo. Jesteśmy za ustawowym umocowaniem Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych (przy zachowaniu dotychczasowych uprawnień związków zawodowych) oraz mobilizowaniem pracodawców do tworzenia organizacji, z którymi związki zawodowe będą mogły zawierać układy zbiorowe. Będziemy walczyć o utrzymanie wzrostu płac realnych w przedsiębiorstwach oraz o konsekwentne dochodzenie poziomu płac w sferze budżetowej do wysokości wynagrodzeń w zakładach produkcyjnych.

3.

Ochronę praw pracowniczych i warunków pracy. Zdecydowanie dążyć będziemy do zwiększenia ochrony praw pracowniczych i warunków pracy. Wzmocnimy społeczny nadzór, poprzez Społeczną Inspekcję Pracy, nad przestrzeganiem przez pracodawców przepisów Kodeksu pracy, w tym dotyczących bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia. Nie będziemy tolerować nieprzestrzegania lub naginania przepisów prawa chroniących pracowników, niezależnie od formy własności zakładu. Pracownicy wszystkich zakładów muszą uzyskać większy wpływ na kształtowanie bezpiecznego miejsca pracy. Dlatego za konieczne i pilne uważamy wprowadzenie zmian legislacyjnych umożliwiających funkcjonowanie Społecznej Inspekcji Pracy w zakładach, w których nie działają związki zawodowe.

4.

Poziom minimum socjalnego i dochody gwarantowane w gospodarstwie domowym. Dążyć będziemy do ustawowego określenia wysokości minimum socjalnego, które byłoby podstawą do ustalania wysokości płacy minimalnej, różnego rodzaju świadczeń społecznych, a także zapewnienia godziwego poziomu dochodów gwarantowanych przez państwo rodzinie.

5.

Prorodzinna politykę państwa. Walczyć będziemy o taką politykę podatkową, która poprzez ulgi i preferencje udzieli skutecznej pomocy rodzinom zwłaszcza o najniższych dochodach. Dążyć będziemy do podwyższenia zasiłków rodzinnych dla rodzin wielodzietnych, zwiększenia środków na dożywianie dzieci w szkole oraz bezpłatne kolonie dla dzieci z rodzin najuboższych. Będziemy zdecydowanie domagać się zwolnienia z opodatkowania ludzi o dochodach na granicy minimum socjalnego oraz pobierających zasiłki dla bezrobotnych.

6.

Tworzenie zasad bezpieczeństwa socjalnego. Popierać będziemy sprawiedliwą reformę ubezpieczeń społecznych zapewniającą godną starość każdemu człowiekowi. Jednocześnie walczyć będziemy o taką waloryzację rent i emerytur, która poprawi sytuację finansową emerytów i osób niepełnosprawnych. Uważamy, że powinni oni w równym stopniu korzystać ze wzrostu dochodu narodowego. Nie dopuścimy w przyszłości do rażących nierówności w tych środowiskach i ponownego pojawienia się zjawiska "starego portfela". Będziemy dążyć do stworzenia bardziej skutecznego, państwowego systemu opieki społecznej dla ludzi w trudnej sytuacji życiowej. Uważamy, że obowiązkiem państwa jest zapewnienie opieki ludziom, którzy sami nie są w stanie rozwiązać swoich problemów bytowych. Wymagają tego bowiem elementarne zasady solidarności społecznej, które muszą być podstawowymi zasadami polityki społecznej państwa.

7.

Politykę mieszkaniową. Traktujemy ją jako problem szczególnej wagi. Jesteśmy przeciwni traktowaniu mieszkań jedynie jako towaru. Mieszkanie, jako podstawowa potrzeba biologiczna i społeczna człowieka, powinno być dostępne dla każdej rodziny. Dlatego będziemy domagać się rozwoju taniego budownictwa komunalnego oraz systemu ulg i kredytów dla ludności o niskich i średnich dochodach. Zabiegać będziemy o rozwój Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, Kas Budowlanych i Mieszkaniowych oraz tanie kredyty dla gmin na uzbrajanie nowych terenów pod budownictwo mieszkaniowe, budowę, remonty i modernizację mieszkań

8.

Politykę oświatową państwa. Żądać będziemy utrzymania bezpłatnego nauczania młodzieży na wszystkich szczeblach edukacji. Równocześnie poprzemy taką reformę systemu oświaty, która zapewni równe szanse młodym ludziom na starcie życiowym. Będziemy dążyć do ustanowienia w naszym kraju takiego systemu edukacji, który :

*

uczy samodzielnego myślenia i praktycznie przygotowuje do dorosłego życia w zmieniających się warunkach społeczno--gospodarczych,

*

upowszechnia znajomość języków obcych,

*

proceedzi do uspołecznienia szkół i ich współdziałania z rodzicami i innymi uczestnikami procesu kształcenia i wychowania.

Konsekwentnie walczyć będziemy o godziwe płace dla nauczycieli, gdyż bez zapewnienia im odpowiedniego statusu materialnego nie uda się dobrze zrealizować żadnej reformy oświatowej.

9.

Politykę zdrowotną. Traktujemy ją jako kolejny ważny i priorytetowy kierunek działania. Dlatego nie wyrazimy zgody na uszczuplenie uprawnień obywateli w zakresie dostępu do świadczeń zdrowotnych podczas reformowania systemu ochrony zdrowia w Polsce. Zakres podstawowych świadczeń zdrowotnych musi być jednakowy dla każdego człowieka bez względu na jego warunki materialne i gwarantowany przez państwo. Za bardzo ważny element profilaktyki zdrowotnej uznajemy rozwój bezpłatnej - dla pracowników - służby medycyny pracy oraz leczenia uzdrowiskowego, jako ważnego elementu profilaktyki i rehabilitacji. Jesteśmy zainteresowani również polityką zdrowotną ukierunkowaną na opiekę nad kobietą w ciąży, opiekę nad dziećmi i młodzieżą oraz osobami niepełnosprawnymi i ludźmi w podeszłym wieku.

10.

Rozwój kultury. Opowiadamy się za utrzymaniem mecenatu państwa i samorządów lokalnych w sferze kultury oraz pełną realizacją zapisów o kulturze zawartych w Konstytucji RP oraz Prezydenckiej Karcie Kultury. Będziemy dążyć do zapewnienia każdemu dostępu do dóbr kultury. Opowiadamy się za ochroną podstawowych wartości kultury narodowej, wspieraniem rozwoju twórczości amatorskiej, ułatwianiem startu młodym talentom oraz ochroną przed negatywnymi skutkami komercjalizacji kultury. Jesteśmy również za stosowaniem zachęt finansowych w systemie podatkowym dla mecenatu w kulturze ze strony osób fizycznych i prawnych.

11.

Rozwój wypoczynku i rekreacji. Za niezbędny element polityki społecznej uważamy zapewnienie obywatelom godziwego wypoczynku po pracy i nauce. Dlatego będziemy dążyć do pełniejszego obejmowania mecenatem państwa i samorządów lokalnych różnych przedsięwzięć o charakterze rekreacyjnym i sportowym m.in. poprzez zastosowanie odpowiednich zachęt finansowych oraz do zapewnienia powszechnej dostępności takich form wypoczynku jak wczasy dla dorosłych, obozy i kolonie dla dzieci i młodzieży. Doceniając rolę sportu jako czynnika wpływającego na zdrowie narodu i zapobiegającemu patologiom społecznym, zwłaszcza wśród młodzieży, będziemy wspierać rozwój organizacji sportu masowego oraz dążyć do tworzenia warunków uprawiania czynnego wypoczynku przez załogi pracownicze m. in. poprzez proponowanie zachęt finansowych dla pracodawców sponsorujących sport i rekreację.

III. PROBLEMY EKONOMICZNEGO ROZWOJU POLSKI

Kondycja i szanse rozwojowe polskiej gospodarki oraz zdolności dostosowawcze przesadzają i będą decydować o poziomie życia i warunkach pracy, a także zasobności naszych rodzin, dlatego znajdują się w sferze zainteresowania naszego ruchu związkowego. Dotychczasowe koszty transformacji obciążą głównie ludzi pracy. Poziom życia społeczeństwa zdecydowanie się obniżył. W wielu regionach kraju występują strukturalne bezrobocie, rozszerza się margines biedy i niedostatku obejmujący już prawie 40% społeczeństwa. W tej sytuacji związki zawodowe skupione w OPZZ uważają za swe główne zadanie obronę interesów ludzi pracy najemnej oraz emerytów i rencistów, a także majątku narodowego, wytworzonego w ciągu wielu lat przez polskie społeczeństwo. W tym celu będziemy przede wszystkim:

1.

Wpływać na politykę gospodarczą rządu tak, aby zapewnić szybki wzrost ekonomiczny kraju i umocnić konkurencyjność polskiej gospodarki, przy jednoczesnym dążeniu do pełnego, produktywnego zatrudnienia. Poszukiwać będziemy rozwiązań służących rozwojowi podmiotów gospodarczych bez uszczuplania praw pracowniczych. Efekty wzrostu gospodarczego muszą służyć całemu społeczeństwu i być sprawiedliwie dzielone, zarówno poprzez płace pracownicze, jak i w ramach budżetu państwa.

2.

Wspierać niezbędne przekształcenia własnościowe w oparciu o zasady poprawy efektywności działania i niezbędny interwencjonizm państwowy, szczególnie w te dziedziny, które mają strategiczne znaczenie dla gospodarki narodowej. Popieramy ekonomicznie i społecznie uzasadnione formy prywatyzacji, w tym akcjonariat pracowniczy; jesteśmy za utrzymaniem pracowniczych udziałów kapitałowych. Zyski z prywatyzacji powinny zasilić fundusze przeznaczone na cele społeczne. Zdecydowanie wypowiadamy się przeciw pomysłom totalnej i powszechnej reprivatyzacji.

3.

Domagać się jasnej i perspektywicznej polityki przemysłowej państwa oraz ochrony gospodarki przed nieuzasadnionymi działaniami i penetracją zagranicznego kapitału, a także zwalczania nieuczciwej konkurencji poprzez postępowanie antydumpingowe oraz ochronę przed nadmiernym importem. Zabiegać będziemy o renegocjacje zakładowych pakietów socjalnych w sprywatyzowanych zakładach oraz o stałą,

społeczną kontrolę działania Narodowych Funduszy Inwestycyjnych.

4.

Domagać się od rządu sporządzenia bilansu pozytywnych i negatywnych skutków naszego wejścia do Unii Europejskiej. Opowiadamy się za takim programem dostosowawczym, który nie będzie uszczuplał naszego dorobku gospodarczego i zapewni wzrost poziomu życia całego społeczeństwa. Zabiegać będziemy o ochronę polskich zakładów pracy jako miejsca zatrudnienia naszych członków.

5.

Bronić prawa do pracy jako niezbywalnej wartości samorealizacji człowieka oraz sposobu pomnażania dóbr społecznych służących zaspokojeniu potrzeb jednostki i społeczeństwa. Nie pozwolimy sprowadzić człowieka do roli dodatku do maszyn i urządzeń. Walczyć będziemy o godność pracy, za której mierniki uznajemy: godziwą płacę, bezpieczne i humanitarne warunki pracy, udział w zarządzaniu.

6.

Wpływać na kształtowanie spójnej i efektywnej polityki pieniężnej państwa, która wspierać powinna zarówno rozwój gospodarczy kraju, jak i polskich przedsiębiorstw. Odzwierciedlać to powinna prawidłowa polityka kredytowa i opłacalność lokat bankowych. W programie tym powinny znaleźć się tanie i dostępne kredyty, służące modernizacji przemysłu i rolnictwa polskiego, podnoszące ich konkurencyjność na rynkach międzynarodowych.

7.

Domagać się stworzenia regionalnych i lokalnych programów rozwoju gospodarczego, które przyspieszą rozwój nowej infrastruktury i inwestycji mających wpływ na ograniczenie bezrobocia oraz stworzą szanse zatrudnienia szczególnie dla ludzi młodych. Programy te powinny doprowadzić do wyrównania różnic w rozwoju niektórych regionów kraju.

8.

Walczyć o przestrzeganie w gospodarce wymogów ekologii i zrównoważonego rozwoju kraju. Niszczenie naturalnego środowiska musi być wysoce nieopłacalne. Wspierać natomiast będziemy wszelkie inicjatywy zmierzające do jego ochrony. Uważamy, że rozwój naszego kraju wymaga zharmonizowania polityki przemysłowej i rolnej oraz energetyki i transportu z wymogami ochrony środowiska naturalnego. Opowiadamy się za stopniowym ograniczaniem produkcji uciążliwej dla środowiska, rozwojem produkcji żywności w oparciu o postęp biologiczny i agrotechniczny oraz rozwojem komunikacji publicznej. Niszczenie środowiska powinno być wysoce nieopłacalne, a inicjatywy prowadzące do jego poprawy wspierane preferencjami podatkowymi i celnymi. Jesteśmy również za powszechną edukacją ekologiczną społeczeństwa.

IV. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Postępujący proces integracji Polski ze strukturami Unii Europejskiej stanowi dla OPZZ jedno z ważniejszych wyzwań. Wejście do struktur europejskich zwłaszcza w początkowym jej okresie może przynieść różne zagrożenia zarówno dla pracowników, jak ich rodzin, a także dla polskiej gospodarki. Minimalizację tych zagrożeń widzimy poprzez:

1.

Rozwijanie współpracy międzynarodowej oraz pełniejsze uczestnictwo polskiego związkowego ruchu branżowego w różnych formach międzynarodowego dialogu społecznego, jako jednego ze sposobów tworzenia pokoju społecznego i działania na rzecz pracowników poprzez:

*

wspólne działania prowadzone z europejskimi centralami ruchu zawodowego,

*

bilateralne kontakty ze wszystkimi krajowymi centralami związkowymi państw europejskich, a w szczególności krajów sąsiadujących z Polską,

*

udział w europejskich zrzeszeniach branżowych związków zawodowych.

2.

Szybkie ratyfikowanie wszystkich konwencji MOP, a szczególnie tych, które mają wpływ na zabezpieczenie interesów polskich pracowników.

3.

Podejmowanie działania dla pilnego ratyfikowania tych zapisów Europejskiej Karty Społecznej, które dotychczas nie zostały wprowadzone w życie (m.in. artykuł o płacy godziwej). Będziemy również wspierać działania zmierzające do jak najszybszego włączenia polskich związkowców w struktury Europejskich Rad Zakładowych.

4.

Zbliżenie do Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych, jako centrali najbardziej reprezentatywnej

dla zorganizowanego ruchu zawodowego w Europie.

5.

Podnoszenie na arenie międzynarodowej problemów zagrożeń dla ludzi pracy wynikających z pogłębiających się procesów liberalizacji handlu i globalizacji gospodarki, które są szczególnie niebezpieczne dla krajów słabszych ekonomicznie.

6.

Poprawę współpracy i koordynowanie działań europejskiego ruchu zawodowego jako przeciwwagi dla ujemnych skutków gwałtownej ekspansji międzynarodowego kapitału dążącego do ograniczenia wszelkiej jego kontroli przez poszczególne państwa i działające w nich organizacje pracownicze.

7.

Pogłębienie współpracy z MOP, jako jedynym reprezentatywnym forum międzynarodowego dialogu trójstronnego oraz istotnym czynnikiem wpływającym na regulacje w zakresie prawa pracy zarówno w krajach członkowskich, jak i na poziomie światowym.

* * *

Przedstawiony powyżej Program OPZZ na najbliższe 4 lata jest sumą naszych 14-letnich doświadczeń, a także efektem dyskusji, która toczyła się przez ostatnie miesiące w strukturach ogólnokrajowych organizacji związkowych tworzących Porozumienie, w Komisji Programowej i na łamach prasy związkowej. Zgodnie z wolą tych organizacji Program kontynuuje dotychczasowe obszary działalności OPZZ. Nie zwalnia on ogólnokrajowych organizacji związkowych z odpowiedzialności za ich zakresy działania. Wyrażamy nadzieję, że w powyższej formie i treści Program ten stanie się wytyczną do działania dla wszystkich organów i struktur OPZZ, Zespołu Posłów i Senatorów Związkowych oraz organizacji członkowskich OPZZ, a także wskazówką dla organizacji chcących z OPZZ współpracować. Jesteśmy przekonani, że skuteczna realizacja tego Programu przyczyni się do wzmocnienia aktywności OPZZ i wzmocni pozycję Porozumienia w środowiskach pracowniczych i politycznych.

IV Kongres

Ogólnopolskiego Porozumienia

Związków Zawodowych

Warszawa, 31 maja 1998 r.